

La primera idea de construir aquest temple expiatori va sorgir del llibreter Josep Maria Bocabella. Per realitzar el seu projecte, Bocabella va fundar l'Associació de Devots de Sant Josep, entitat dedicada, entre altres qüestions, a recaptar fons per a la construcció d'un temple.

El primer arquitecte va ser Francesc de Paula del Villar, qui va traçar un projecte neogòtic; el dia de Sant Josep de 1882 posava la primera pedra el bisbe Urquinaona, poc després de la proclamació de sant Josep com a patró de l'Església Universal. El 1883 Gaudí va passar a encarregar-se de les obres, convertint-lo en un projecte molt més ambiciós, amb una gran torre central de 172,5 metres dedicada a Jesucrist, augmentant les dimensions del temple i amb un important programa iconogràfic.

El desembre de 1884 Gaudí signà el projecte de la capella de Sant Josep a l'absis de la cripta, que fou inaugurat el 19 de març de 1885.

El 1891 van començar les obres de la façana del Naixement. Del temple, Gaudí va poder veure'n construïda una part amb la façana del Naixement, de la qual només la torre de sant Bernabé estava acabada totalment.

Antoni Gaudí, avui en procés de beatificació, va ser sepultat a la cripta, a la capella de la Mare de Déu del Carme, el 12 de juny de 1926.

Les obres actuals respecten el projecte original de Gaudí en el seu conjunt, però no en els detalls ornamentals, que segueixen una estètica més actual.

El temple va ser dedicat i va rebre el títol de basílica menor el 7 de novembre de 2010 pel papa Benet XVI.

- 📍 Carrer de Sardenya 318
08013 Barcelona
- ☎ 934 366 933
- ✉ pastoral@sagradafamilia.org
- 🕒 **Horari d'obertura:**
matins de 8:30 a 13:00 i tardes de 18:00 a 20:30 h
- 🕒 **Horari de misses:**
Dilluns-dissabte: 9:00 h en castellà i 20:00 en català
Diumenges: 9h; 10:30h; 11:45h; 13h; 18:30h; 20h
- 👤 **Lloc on segellar la credencial:**
secretaria parroquial / sagristia
Com arribar-hi:
- 🚗 L2, L5, 19, 33, 34, D50, H10

Basílica de la Sagrada Família de Barcelona

Sant Josep, patró de l'Església universal

Fa 150 anys, el 8 de desembre de 1870, el beat Pius IX va proclamar Sant Josep patró de l'Església Universal. El Papa Francesc, en el capítol 5 de la seva Carta Apostòlica Patris Corde, referint-se a Sant Josep, ens diu: “*Déu confia en aquest home, de la mateixa manera que ho féu Maria, que troba en Josep no només el qui vol salvar la seva vida, sinó el qui sempre vetllarà per ella i per l’Infant. En aquest sentit, sant Josep no pot deixar de ser el Custodi de l’Església, perquè l’Església és l’extensió del Cos de Crist en la història, i al mateix temps en la maternitat de l’Església es manifesta la maternitat de Maria. Josep, alhora que continua protegint l’Església, segueix emparant el Nen i la seva mare, i nosaltres també, estimant l’Església, continuem estimant el Nen i la seva mare.*”

A la façana del Naixement de la Sagrada Família, sobre el portal de l’Esperança, hi trobem una escultura, que potser no és de les més conegudes, però sí que és significativa d’aquest patronatge de Sant Josep. Gaudí ordenà esculpir a Llorenç Matamala una imatge de Sant Josep conduint una barca. La barca simbolitza l’Església que no sempre navega per aigües tranquil·les, sinó que moltes vegades ha viscut, i viu, enmig de les dificultats del món, però que sempre busca aigües purificadores i regeneradores de vida. El seu timoner no podia ser altre que Sant Josep, timoner de la Sagrada Família de Natzarret i de l’Església. A la barca de Sant Josep, a més a més, hi trobem una simbologia interessant: un timó, un fanal, un colom, una arca i una àncora. Sant Josep agafa el timó de la nau. Una nau que segueix la llum del fanal de la proa, un fanal que simbolitza la llum que irradia la Paraula de Déu i que marca el rumb de l’Església. El colom, símbol de l’Esperit Sant, reposa damunt d’una arca, que és alhora símbol de la Nova Aliança establerta amb la mort i resurrecció de Crist. Finalment l’àncora simbolitza l’estabilitat, la seguretat del vaixell, de l’Església.

Ser patró significa ser un model a seguir. Davant d’aquesta Barca del Patró Josep, potser ens hauríem

de preguntar com estem a l’Església: ajudem a portar el timó? Transmetem llum? Ens hi sentim segurs, sense por?

La Sagrada Família: element universal d’evangelització

El temple de la Sagrada Família de Barcelona és, sens dubte, un element universal d’evangelització. Ja en la seva construcció, el propi Gaudí, de forma profètica, va dir que aquell temple seria visitat per gent vinguda d’arreu. Abans de la pandèmia el temple era visitat cada any per uns quatre milions de persones vingudes de tot el món i era el monument més visitat de l’Estat Espanyol. Potser per aquesta visió d’universalitat i per la fe que professava, el genial arquitecte es va esmerçar en què la seva construcció, plena de simbolismes, tingués una important força catequètica.

Així les façanes de la Basílica ens introdueixen a les imatges evangèliques de la vida, la mort i la resurrecció de Crist, però alhora no s’oblida de recordar-nos els constants anuncis que a l’Antic Testament es fan de la salvació, ni del testimoni de tants sants i santes que ens ajuden en el nostre camí.

En la seva obra, Gaudí enllaça la tradició i la renovació de l’Aliança de Déu amb la humanitat i ho fa de cara a l’exterior, a les façanes. Vol anunciar a tothom, creients i no creients, amb tot el respecte que només la fe, l’art i la bellesa poden fer-ho, que hi ha una història de salvació basada en un amor que convida, que es proposa. Ell mateix deia que calia anunciar-ho a l’exterior del temple, perquè els que són a dins ja ho coneixen.

La Sagrada Família és font d’evangelització per a tothom. Potser ens cal fer reposar en el nostre cor les seves imatges i els seus símbols.

Aquesta manera d’evangelitzar de Gaudí és també profètica. Avui l’Església ens demana per boca del Papa Francesc que interioritzem i que sortim a fora, que no ens tanquem al món.

Els set dolors i goigs de Sant Josep

1. El dolor de decidir abandonar secretament Maria i el goig de la revelació del misteri de l’Encarnació.

Senyor, ensenya’ns a confiar en Tu com ho féu Sant Josep.

2. El dolor de veure néixer Jesús entre tanta pobresa i el goig de poder acaronar Jesús entre els seus braços.

Senyor, que reconeguem i estimem Crist en els pobres.

3. El dolor per la sang de Jesús vessada en la circumcisió i el goig de posar el nom de Jesús a l’Infant diví.

Senyor, que la sang vessada per Jesús sigui font de vida.

4. El dolor de la profecia de Simeó sobre els patiments de Jesús i Maria i el goig que aquests sofriments portarien la salvació al món.

Senyor, que siguem sempre portadors de la teva Bona Nova.

5. El dolor per haver de fugir a Egipte i el goig d’estar sempre al costat de Jesús i Maria.

Senyor, que acceptem i aprenguem a ser tots germans.

6. El dolor per la por en tornar d’Egipte i el goig de viure en pau amb Jesús i Maria a Natzarret.

Senyor, que acceptem la teva voluntat sense por.

7. El dolor per la pèrdua del Nen Jesús durant tres dies i el goig de retrobar-lo al Temple.

Senyor, que sapiguem buscar-te i trobar-te en totes les circumstàncies.